

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 2014

1188/2014

Laki

yhteisen kalastuspolitiikan seuraamusjärjestelmästä ja valvonnasta

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 2014

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Lain tarkoitus ja soveltamisala

Tässä laissa säädetään yhteisen kalastuspolitiikan noudattamisen valvontaan ja yhteisen kalastuspolitiikan vastaisiin tekoihin liittyvän Euroopan unionin lainsäädännön toimeenpanosta.

2 §

Lain alueellinen ulottuvuus

Tätä lakia sovelletaan 3 §:ssä luetelluissa Euroopan unionin asetuksissa tarkoitettuihin kaupallisiin toimijoihin niiden toimiessa Suomen alueella ja Suomen talousvyöhykkeestä annetussa laissa (1058/2004) tarkoitettulla talousvyöhykkeellä. Kaupallisina toimijoina oleviin Suomen kansalaisiin, suomalaisiin oikeushenkilöihin sekä merellä toimivien kalastus- ja vesiviljelyalusten rekisteröinnistä annetussa laissa (690/2010) tarkoitettuun rekisteriin (*kalastusalusrekisteri*) merkittyihin

kalastusalueisiin ja niiden miehistöön lakia sovelletaan riippumatta siitä, missä ne ovat tai missä toiminta tapahtuu.

3 §

Euroopan unionin lainsäädäntöön liittyviä määritelmiä

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *neuvoston LIS-asetuksella* laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen ehkäisemistä, estämistä ja poistamista koskevasta yhteisön järjestelmästä, asetusten (ETY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1936/2001 ja (EY) N:o 601/2004 muuttamisesta sekä asetusten (EY) N:o 1093/94 ja (EY) N:o 1447/1999 kumoamisesta annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 1005/2008;

2) *komission LIS-asetuksella* laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen ehkäisemistä, estämistä ja poistamista koskevasta yhteisön järjestelmästä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1005/2008 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annettua komission asetusta (EY) N:o 1010/2009;

3) *neuvoston valvonta-asetuksella* yhteisön

valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, asetusten (EY) N:o 847/96, (EY) N:o 2371/2002, (EY) N:o 811/2004, (EY) N:o 768/2005, (EY) N:o 2115/2005, (EY) N:o 2166/2005, (EY) N:o 388/2006, (EY) N:o 509/2007, (EY) N:o 676/2007, (EY) N:o 1098/2007, (EY) N:o 1300/2008 ja (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta sekä asetusten (ETY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1627/94 ja (EY) N:o 1966/2006 kumoamisesta annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 1224/2009;

4) *komission valvonta-asetuksella* yhteisön valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annettua komission täytäntöönpanoasetusta (EU) N:o 404/2011;

5) *neuvoston Itämeri-asetuksella* kalavarojen säilyttämisestä teknisten toimenpiteiden avulla Itämeren, Belttien ja Juutinrauman vesialueilla, asetuksen (EY) N:o 1434/98 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 88/98 kumoamisesta annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 2187/2005;

6) *neuvoston turska-asetuksella* Itämeren turskakantoja ja näitä kantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta, asetuksen (ETY) N:o 2847/93 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 779/97 kumoamisesta annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 1098/2007;

7) *neuvoston kalatalousalan tietojenkeruu-asetuksella* kalatalousalan tietojen keruuta, hallintaa ja käyttöä koskevista yhteisön puitteista sekä yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevien tieteellisten lausuntojen tukemisesta annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 199/2008;

8) *Euroopan parlamentin ja neuvoston yhteisestä kalastuspolitiikasta annetulla asetuksella* yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 1380/2013;

9) *Euroopan parlamentin ja neuvoston Koillis-Atlantin kalastusta koskevalla tilasto-asetuksella* Koillis-Atlantilla kalastavien jäsenvaltioiden nimellissaaliiden määriä koskevien tilastojen toimittamisesta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 218/2009.

2 luku

Yhteisen kalastuspolitiikan noudattamista valvovat viranomaiset ja niiden tehtävät

4 §

Maa- ja metsätalousministeriö

Maa- ja metsätalousministeriö valvoo, ohjaa ja koordinoi yhteisen kalastuspolitiikan noudattamisen valvontaa ja vastaa neuvoston valvonta-asetuksen 5 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuista tehtävistä. Maa- ja metsätalousministeriö vastaa neuvoston ja komission LIS-asetuksissa ja neuvoston ja komission valvonta-asetuksissa tarkoitettua keskinäisestä avunannosta muiden unionin jäsenvaltioiden, kolmansien maiden, komission ja komission nimeämän elimen kanssa.

Maa- ja metsätalousministeriöllä on oikeus edellä 1 momentissa tarkoitettun valvonnan suorittamiseksi saada viranomaisilta salassapitosäännösten estämättä valvonnan kannalta välttämättömät tiedot ja tehdä viranomaisten toimintaan kohdistuvia tarkastuksia.

5 §

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus ja rajavartiolaitos vastaavat Euroopan unionin yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevien säädösten ja päätösten noudattamisen valvonnan kalastustoiminnassa. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus valvoo yhteiseen kalastuspolitiikkaan liittyvien kalastusta, saalista, kalan kuljetusta ja kalakauppaa koskevien ilmoitusvelvollisuuksien noudattamista ja vastaa ilmoitusten tallentamisesta jäljempänä 5 luvussa tarkoitettuihin rekistereihin.

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus valvoo yhteistyössä Tullin kanssa neuvoston LIS-asetuksen ja komission LIS-asetuksen

säännösten noudattamista kalatuotteita maahan tuotaessa ja maasta vietäessä. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on neuvoston LIS-asetuksen 15 artiklassa, 16 artiklan 1 kohdassa sekä 17, 18 ja 21 artiklassa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen, ja se antaa mainitun asetuksen 15 ja 18 artiklassa edellytetyn kalatuotteiden maahantuontia ja maastavientiä koskevan varmennuksen ja hyväksynnän.

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on neuvoston LIS-asetuksessa ja komission LIS-asetuksessa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen, joka myöntää ja peruuttaa komission LIS-asetuksen 9 artiklassa tarkoitettua hyväksytyin talouden toimijan todistuksen (*APEO-todistus*) ja vastaa hyväksytyin talouden toimijan toiminnan valvonnasta ja siihen liittyvästä yhteistyöstä Euroopan unionin toimielinten ja muiden valtioiden kanssa. Neuvoston LIS-asetuksen 16 artiklassa ja komission LIS-asetuksen 9–30 artiklassa säädetään hyväksytyin talouden toimijan asemasta, *APEO*-todistuksesta, todistuksen haku- ja myöntämismenettelystä, hyväksymisen edellytyksistä, hyväksytyin talouden toimijan tehtävistä, toiminnan valvonnasta ja toiminnan keskeyttämisestä.

6 §

Rajavartiolaitos

Edellä 5 §:ssä säädetyn lisäksi rajavartiolaitos hoitaa neuvoston valvonta-asetuksen 9 artiklassa tarkoitettua kalastuksenseurantaketoksen tehtävät.

Rajavartiolaitos on myös neuvoston valvonta-asetuksen 80 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen ja myöntää neuvoston valvonta-asetuksen 80 ja 81 artiklassa tarkoitettua luvan.

7 §

Elintarviketurvallisuusvirasto, aluehallintovirastot ja kunnat

Elintarviketurvallisuusviraston, aluehallintoviraston ja kuntien elintarvikevalvonta-vi-

ranomaisten kalastus- ja vesiviljelytuotteiden jäljitettävyyttä ja kuluttajille annettavia tietoja koskevasta valvonnasta säädetään elintarvikelaissa (23/2006).

8 §

Liikenteen turvallisuusvirasto

Liikenteen turvallisuusvirasto valvoo katsastuksen yhteydessä, että merellä toimivien kalastus- ja vesiviljelyalusten rekisteröinnistä annetun lain 29 §:ssä tarkoitettuun kalastuslissenssiin ja kalastusalausta koskevaan moottoritehotodistukseen merkittyjä enimmäismoottoritehoja ei ylitetä.

Liikenteen turvallisuusvirasto voi käyttää apunaan aluksen teknisestä turvallisuudesta ja turvallisesta käytöstä annetun lain (1686/2009) 2 §:n 1 momentin 42 kohdassa tarkoitettuja hyväksytyjä luokituslaitoksia tai muita moottoritehojen mittaamiseen erikoistuneita toiminnanharjoittajia, jotka Liikenteen turvallisuusvirasto on hyväksynyt.

Muun toiminnanharjoittajan hyväksymisen edellytyksenä on, että toiminnanharjoittaja täyttää laivavarustelain (1503/2011) 18 §:n 1 momentissa säädetty edellytykset.

9 §

Luokituslaitokseen tai hyväksytyyn toiminnanharjoittajaan kohdistuva valvonta

Liikenteen turvallisuusvirasto tekee kirjallisen sopimuksen hyväksytyin luokituslaitoksen ja hyväksymänsä toiminnanharjoittajan kanssa tehtävien hoidosta.

Liikenteen turvallisuusvirasto valvoo, että hyväksyty luokituslaitos ja toiminnanharjoittaja suorittavat sopimukseen perustuvat tehtävänsä ja täyttävät niille säädetty vaatimukset. Liikenteen turvallisuusvirasto voi keskeyttää tai peruuttaa hyväksymisen ja 15 §:ssä tarkoitettua valtuutuksen, jos luokituslaitos tai toiminnanharjoittaja ei enää täytä säädettyjä edellytyksiä tai se Liikenteen turvallisuusviraston antamasta huomautuksesta tai varoituksesta huolimatta olennaisesti tai toistuvasti laiminlyö velvollisuutensa suorittaa sopimuksen mukaiset tehtävät.

10 §

Hyvän hallinnon vaatimukset ja virkavastuu

Edellä 8 §:n 2 momentissa ja 15 §:n 3 momentissa tarkoitettuja tehtäviä hoitaessaan hyväksytyt luokituslaitokset ja toiminnanharjoittajat noudattavat, mitä hallintolaissa (434/2003), kielilaissa (423/2003), sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa annetussa laissa (13/2003) ja viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) säädetään.

Luokituslaitoksen ja toiminnanharjoittajan palveluksessa olevaan henkilöön sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä hänen suorittaessaan edellä tarkoitettuja tehtäviä. Vahingonkorvausvastuusta säädetään vahingonkorvauslaissa (412/1974).

3 luku

Valvontavaltuudet

11 §

Valvontatehtävät

Valvontaviranomaisen on ilman aiheetonta viivästystä ilmoitettava Maaseutuvirastolle virkamiestensävähäytsemistä tai valvontaviranomaisen muutoin tietoonsa saamista epäilyistä rikkomuksista ja epäilyistä vakavista rikkomuksista. Viranomaisen ilmoitusta koskevasta päätöksestä ei saa valittaa. Ilmoituksen tarkemmasta sisällöstä säädetään valtioneuvoston asetuksella.

Sen lisäksi, mitä 5—8 §:ssä tarkoitettujen valvontaviranomaisten ja valvontaa suorittavien virkamiesten tehtävistä ja valtuuksista säädetään tässä laissa, valvontatehtäviä hoitavien tehtäviä ja valtuuksia koskevia säännöksiä on neuvoston valvonta-asetuksen 74 artiklassa, komission valvonta-asetuksen 97—113 artiklassa sekä neuvoston LIS-asetuksen 9—17 artiklassa.

12 §

Tarkastusvaltuudet

Valvontaa suorittava virkamies voi mää-

rätä aluksen tai kuljetusvälineen siirtymään lähimpään mahdolliseen paikkaan, missä tarkastus ja tutkinta voidaan tehdä tarkoituksenmukaisesti. Määräystä annettaessa ja tarkastusta suoritettaessa otetaan huomioon komission valvonta-asetuksen 103 ja 104 artikla. Valvontaa suorittavalla virkamiehellä on valvontatehtävän suorittamiseksi oikeus saada jokaiselta tiedot hänen nimestään, henkilötunnuksesta tai sen puuttuessa syntymäajastaan ja kansalaisuudestaan sekä paikasta, josta hän on tavoitettavissa. Valvontaa suorittavalla virkamiehellä on oikeus salassapitosäännösten estämättä saada nähtäväkseen kaikki valvottavaan toimintaan liittyvät yksityistä liike- tai ammattitoimintaa taikka yksityisen taloudellista asemaa koskevat asiakirjat.

Valvontaa suorittavalla virkamiehellä on oikeus ottaa haltuunsa säännösten vastaiseen toimintaan liittyvät asiakirjat, tietojenkäsittelylaitteet, pyydykset, saaliit ja kalastustuotteet sekä ottaa kalastustuotteista näytteitä, jos se on välttämätöntä tarkastuksen ja tutkinnan turvaamiseksi, todisteiden säilyttämiseksi tai säännösten vastaisen toiminnan jatkamisen estämiseksi. Haltuun otettu omaisuus palautetaan sen haltijalle välittömästi sen jälkeen, kun viranomaisen ei ole välttämätöntä pitää sitä enää hallussaan tutkinnan turvaamiseksi, todisteiden säilyttämiseksi tai säännösten vastaisen toiminnan jatkamisen estämiseksi. Omaisuus luovutetaan kuitenkin viipymättä poliisille, jos sen haltijalla ei lain tai Euroopan unionin säädösten nojalla ole oikeutta pitää omaisuutta hallussaan.

Jäljempänä 7 luvussa tarkoitettujen rikkomus- ja seuraamusmaksujen suuruuden arvioimista varten valvontaa suorittavan virkamiehen on selvitettävä tai, jos se ei ole mahdollista, arvioitava säännösten vastaisella kalastuksella saadun saaliin laji, määrä, laatu ja arvo.

13 §

Kalastushuvan tilapäinen peruuttaminen

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuskella ja rajavartiolaitoksella on oikeus peruuttaa toimijalle myönnetty kalastuslupa tilapäisesti, jos on perusteltua syytä epäillä, että

toimija on syyllistynyt 7 luvussa tarkoitettuun vakavaan rikkomukseen ja että hän jatkaa lain vastaista toimintaansa. Päätös on voimassa, kunnes Maaseutuvirasto on käsitellyt asian tai samaa tekoa koskeva rikosoikeudellinen rangaistus on määrätty tai tuomittu, kuitenkin enintään 60 päivää sen antamisesta lukien. Päätös voidaan panna täytäntöön, vaikka se ei olisi lainvoimainen, jollei muutoksenhakuviranomainen toisin määrää.

14 §

Pysäyttäminen

Jos valvontaa suorittavalla virkamiehellä on perusteltua syytä olettaa, että epäiltyyn vakavaan rikkomukseen liittyvän kalastusaluksen poistuminen satamasta tai valvottavana olevalta merialueelta oleellisesti vaikeuttaa epäillyn vakavan rikkomuksen tutkintaa ja seuraamuksen määräämistä, valvontaa suorittava virkamies voi määrätä kalastusaluksen ja sen päällikön siirtymään satamaan ja kieltää alusta poistumasta ilman lupaa alueelta. Kalastusaluksen päällikkö voidaan velvoittaa uhkasakon uhalla olemaan paikalla, kun rikkomusta tutkitaan.

Valvontaviranomainen tekee viipymättä päätöksen pysäyttämisestä ja kalastusaluksen päällikölle asetettavasta uhkasakosta. Päätös on voimassa enintään 14 päivää päätöksen antamisesta lukien.

15 §

Moottoritehon mittaaminen

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus, rajavartiolaitos tai Liikenteen turvallisuusvirasto voi määrätä, että kalastusaluksen moottoriteho on mitattava, jos kalastuslisenssissä ja moottorin valmistajan antamassa moottoritehotodistuksessa mainittu enimmäisteho eivät vastaa toisiaan tai jos on perusteltua syytä olettaa, että kalastusaluksen moottoriteho ylittää kalastuslisenssissä mainitun moottoritehon.

Edellä tarkoitettu valvontaviranomainen voi asettaa määräajan, jonka kuluessa moottoriteho tulee mitata ja sitä koskeva todistus toimittaa määräyksen antaneelle valvontavi-

ranomaiselle. Jos valvontaviranomainen ei ole saanut asettamassaan määräajassa hyväksyttävää todistusta moottoritehosta, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi valvontaviranomaisen pyynnöstä peruuttaa kalastusaluksen kalastuslisenssin toistaiseksi, kuitenkin enintään siihen saakka, kunnes viranomaiselle toimitetaan asianmukainen moottoritehotodistus.

Moottoritehon mittauksesta vastaa Liikenteen turvallisuusvirasto. Liikenteen turvallisuusvirasto voi valtuuttaa 8 §:ssä tarkoitettun luokituslaitoksen tai muun toiminnanharjoittajan suorittamaan moottoritehon mittaamisen.

16 §

Kalastuksen valvonta aavalla merellä

Toisen valtion kalastuksenvalvontaviranomaisen oikeudesta valvoa aavan meren kalastusta määrätään hajallaan olevien kalakantojen ja laajasti vaeltavien kalakantojen säilyttämisestä ja hoitoa koskevien 10 päivänä joulukuuta 1982 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen määräysten täytäntöönpanosta tehdyssä sopimuksessa (SopS 81/2003) ja säädetään neuvoston valvonta-asetuksen 80 artiklassa. Myös näillä viranomaisilla on valvontatehtävissä 12—15 §:ssä säädetty valtuudet. Valvontaviranomainen voi myös määrätä kalastusaluksen vietäväksi satamaan, jos sopimuksessa tai sen soveltamissäännöksissä niin säädetään tai määrätään.

17 §

Suhteellisuusperiaate

Edellä 12—15 §:ssä tarkoitettujen toimenpiteiden tulee olla oikeassa suhteessa niistä toimijoille aiheutuvaan haittaan ja rikkomuksen tai vakavan rikkomuksen moitittavuuteen.

18 §

Vapautukset eräistä velvoitteista

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus myöntää kalastuslisenssinhaltijan hakemuk-

sesta vapautuksen velvollisuudesta ottaa käyttöön satelliittiseurantajärjestelmä tai varustaa alus kadonneen pyydyksen talteenoton mahdollistavilla laitteilla. Vapautus myönnetään sellaiselle Suomen lipun alla purjehtivalle vähintään 12 metriä mutta alle 15 metriä pitkälle kalastusalukselle, joka harjoittaa toimintaansa yksinomaan Suomen aluevesillä tai joka ei ole merellä koskaan pidempää kuin 24 tuntia laskettuna lähtöhetkestä satamaan paluuseen.

Vapautus on voimassa toistaiseksi. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus peruuttaa vapautuksen, jos sen myöntämisperusteet eivät enää ole olemassa. Kalastuslisenssinhaltija on velvollinen ilmoittamaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle välittömästi, jos kalastusalueen kalastusalue tai kalastusaika muuttuu niin, että vapautus tulee peruuttaa.

19 §

LIS-kalastuksesta peräisin olevien kalastustuotteiden hävittäminen

Maahantuotava tai maastavietävä kalastustuote tai saalis hävitetään saalistodistuksen hyväksymistä tai varmentamista hakeneen kustannuksella, jos kalastustuote tai saalis on peräisin kalastuksesta, joka on lainvoimaisella päätöksellä todettu olevan neuvoston LIS-asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kalastusta (*LIS-kalastus*). Hävittämistä koskevan päätöksen tekee elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus samalla, kun se tekee saalistodistuksen hyväksymistä tai varmentamista koskevan päätöksen.

4 luku

Toimijoiden velvollisuuksista

20 §

Ilmoituksia vastaanottava viranomaisen ja määrääjän laskeminen

Neuvoston valvonta-asetuksen 14 ja 15 artiklassa tarkoitettu kalastuspäiväkirja, 17 artiklassa tarkoitettu ennakkoilmoitus, 21 ja 22 artiklassa tarkoitettu jälleenlaivausilmoitus, 23 ja 24 artiklassa tarkoitettu purkamisilmoi-

tus, 28 artiklassa tarkoitettu pyyntiponnistuselmoitus, 62—64 artiklassa tarkoitettu myynti-ilmoitus, 66 ja 67 artiklassa tarkoitettu haltuunottoilmoitus ja 68 artiklassa tarkoitettu kuljetusasiakirja toimitetaan Suomessa elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle.

Edellä 1 momentissa ja 21—23 §:ssä tarkoitettu ilmoitus on toimitettu määrääjassa, jos ilmoitus on ennen määrääjän päättymistä saapunut elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukseen. Paperinen ilmoitus katsotaan saapuneeksi määrääjassa elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle myös, jos ilmoituksen sisältävän kirjekuoren postileimasta selviää, että kuori on leimattu postissa ennen määrääjän päättymistä tai se on ennen määrääjän päättymistä annettu elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen valvontaa suorittavalle virkamiehelle.

21 §

Alle kymmenmetrisen kalastusalueen kalastuskiintiöjärjestelmään kuuluvia kalalajeja koskevat saalisilmoitukset

Kokonaispituudeltaan alle kymmenen metriä pitkän kalastusalueen päällikön tulee 48 tunnin kuluessa saaliin purkamisen päättymisestä ilmoittaa saamansa lohisaaliit kappalemäärittäin ja kilogrammoittain sekä muiden kalastuskiintiöjärjestelmään kuuluvien kalalajien saaliit kilogrammoittain elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle.

Ilmoituksesta tulee käydä ilmi kalastusalueen neuvoston valvonta-asetuksen 6 artiklassa tarkoitettujen kalastuslisenssinhaltijan (*kalastuslisenssinhaltija*) henkilö- tai yritys- ja yhteisötunnus ja seuraavat seikat:

1) kenelle saalis on myyty tai myydään, jos se on tiedossa, sekä myydyn saaliin kalalajitunnus (FAO-koodi), siten kuin siitä säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston Koillis-Atlantin kalastusta koskevan tilasto-asetuksen liitteessä 1, ja määrä;

2) suoraan kuluttajille myydyn ja omaan käyttöön otetun saaliin määrä ja kalalajitunnus (FAO-koodi);

3) poisheitetyn ja vapautetun saaliin kalalajitunnus (FAO-koodi) ja määrä;

4) saaliit pyytäneen kalastusalueen rekisteritunnus;

- 5) kalastusaluksen päällikön henkilötunnus;
- 6) käytetyt pyydykset;
- 7) saaliin kalastusalue ja pyyntiaika;
- 8) saaliin purkupaikka ja -aika;
- 9) tiedot tahattomista sivusaaliista;
- 10) tiedot kalastusmatkalla tuhoutuneista tai kadonneista pyydyksistä.

Jos kalastusmatkalla saadun silakka- tai kilohailisaaliin määrä on pienempi kuin 50 kilogrammaa, voidaan edellä säädetystä poiketen kyseessä oleva silakka- tai kilohailisaalis ilmoittaa 22 §:ssä tarkoitettulla ilmoituksella. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan säätää tarkemmin 1 momentissa tarkoitetuista tiedoista.

22 §

Alle kymmenmetrisen kalastusaluksen muita kuin kiintiöjärjestelmään kuuluvia kalalajeja koskevat saalisilmoitukset

Kokonaispituudeltaan alle kymmenen metriä pitkän kalastusaluksen kalastuslisenssinhaltijan tai tämän valtuuttaman aluksen päällikön tulee antaa vähintään kalenterikuukausittain seuraavan kalenterikuukauden 20 päivään mennessä ilmoitus kyseisellä kalastusalueella saaduista kaikista muista kuin 21 §:n mukaisesti ilmoitettavista saaliista elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle. Ilmoitus tulee antaa myös niiltä kuukausilta, joiden aikana kalastusalueella ei ole kalastettu.

Ilmoituksesta tulee käydä ilmi:

- 1) puretun saaliin kalalajitunnus (FAO-koodi), siten kuin siitä säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston Koillis-Atlantin kalastusta koskevan tilastoasetuksen liitteessä 1, ja määrä kilogrammoittain;
- 2) niiden toimijoiden nimi ja yhteystiedot, joille saalista on myyty ilmoituksessa tarkoitettuna aikana;
- 3) poisheitetyn ja vapautetun saaliin kalalajitunnus (FAO-koodi) ja määrä kilogrammoina;
- 4) saaliit pyytäneen kalastusaluksen rekisteritunnus;
- 5) kalastusaluksen päällikön henkilötunnus;
- 6) käytetyt pyydykset;
- 7) saaliin kalastusalue tai kalastusalueet;

- 8) pyyntipäivien lukumäärä;
- 9) saaliin pääasiallinen purkupaikka;
- 10) tiedot tahattomista sivusaaliista;
- 11) tiedot kalastusmatkalla tuhoutuneista tai kadonneista pyydyksistä.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan säätää tarkemmin 1 ja 2 momentissa tarkoitetuista tiedoista.

23 §

Ilmoitukset jäältä pyydetystä saaliista

Jäältä ilman kalastusalueesta pyydetty saaliit ilmoitetaan 22 §:ssä tarkoitettulla ilmoituksella antamalla mainitun pykälän 2 momentin 1—3 ja 6—11 kohdassa säädetty tiedot. Kalastusaluksen päällikköä koskevien tietojen sijasta ilmoitetaan saaliin pyytäneen henkilön henkilötiedot.

Ilmoituksen antaa saaliin pyytänyt henkilö, ja siitä on käytävä ilmi, että saalis on kalastettu jäältä. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan säätää tarkemmin ilmoituksen tiedoista.

24 §

Saaliin punnitseminen

Jos saalista ei punnita neuvoston valvonta-asetuksen 60 artiklan 2 kohdan mukaisesti sitä aluksesta purettaessa ja maihin siirrettäessä, saalis on punnittava 48 tunnin kuluessa saaliin maihin siirron päättymisestä. Punnituksen oikea-aikaisuudesta vastaa ennen saaliin myyntiä kalastuslisenssinhaltija ja myynnin jälkeen ostaja.

25 §

Ostajatietojen ilmoittaminen

Purkamisilmoituksessa tulee neuvoston valvonta-asetuksen 23—25 artiklassa tarkoitettujen tietojen lisäksi ilmoittaa, kenelle saalis on myyty tai myydään.

26 §

Ilmoittaminen satelliittiseurantalaitteen päälle kytkemisestä

Sen lisäksi, mitä komission valvonta-ase-

tuksen 18 artiklassa säädetään satelliittiseurantalaiteen (*VMS-laite*) pois kytkemisestä annettavasta ilmoituksesta, Suomen lipun alla purjehtivan kalastusaluksen päällikön on ilmoitettava Suomen kalastuksenseurantakeskukselle satelliittiseurantalaiteen päälle kytkemisestä. Kalastusalus ei saa lähteä satamasta, ennen kuin se on saanut Suomen kalastuksenseurantakeskukselta vahvistuksen, että päälle kytketty satelliittiseurantalaite toimii.

27 §

Ilmoitus kalastuspäiväkirjan, jälleenlaivaus- ja purkuilmoituksen ja saalisilmoituksen allekirjoittajista

Kalastuslisenssinhaltijan tulee ilmoittaa kirjallisesti elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle niiden henkilöiden henkilö- ja yhteystiedot, jotka ovat oikeutettuja allekirjoittamaan kalastuspäiväkirjan, jälleenlaivaus- ja purkamisilmoituksen tai antamaan niitä vastaavat sähköiset ilmoitukset tai 21 ja 22 §:ssä tarkoitetut saalisilmoitukset kalastuslisenssinhaltijan kalastusaluksen pyytämistä saaliista. Ilmoituksesta on käytävä ilmi ilmoituksen antoon oikeutetun aseman kalastuslisenssinhaltijan aluksessa tai liiketoiminnassa. Tiedot tallennetaan kalastusalukserekisteriin.

Kalastusaluksen päällikkönä toimivan kalastuslisenssinhaltijan ei tarvitse tehdä 1 momentissa tarkoitettua ilmoitusta, jos lisenssinhaltijan kalastusalus on alle kymmenen metriä pitkä.

28 §

Ensiostajaksi ilmoittautuminen

Jokaisen, joka ostaa suoraan kalastusalukselta tai kaupallista kalastusta harjoittavalta merialueelta pyydettyjä kalansaaliita taikka tällaisista saaliista kalastuksenharjoittajan itse valmistamia kalastustuotteita, on ilmoitettava neuvoston valvonta-asetuksen 59 artiklassa tarkoitettuun elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen pitämään kalastustuotteiden ensiostajarekisteriin. Poikkeuksesta rekisteröitymisvelvollisuudesta säädetään neu-

voston valvonta-asetuksen 59 artiklan 3 kohdassa.

Ilmoituksesta tulee ostajan yhteystietojen lisäksi käydä ilmi ostajan henkilö- tai yritys- ja yhteisötunnus ja yrityksen toimiala. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä ilmoituksen sisällöstä.

5 luku

Valvonnan tietojärjestelmä

29 §

Tietojärjestelmä

Valvonnan tietojärjestelmä muodostuu 30—36 §:ssä tarkoitetuista rekistereistä, 8 luvussa tarkoitettu rikkomusrekisteristä ja merellä toimivien kalastus- ja vesiviljelyaluksen rekisteröinnistä annetussa laissa tarkoitettu kalastusalukserekisteristä.

30 §

Saalisrekisteri

Saalisrekisteriin tallennetaan neuvoston valvonta-asetuksen 14 ja 15, 21—25 ja 28 artiklassa tarkoitettut tiedot sekä 20—22 §:ssä tarkoitetuissa ilmoituksissa olevat tiedot aluskohtaisesti. Edellä 23 §:ssä tarkoitettujen ilmoitusten tiedot tallennetaan toimijakohtaisesti.

Saalisrekisterin tietoja käytetään kiintiöiden käytön seurantaan ja yhteisen kalastuspolitiikan noudattamisen valvontaan. Luonnonvarakeskus käyttää saalisrekisteriin tallennettuja tietoja kalataloudelliseen tutkimukseen ja neuvoston kalatalousalan tietojenkeruuseen ja Euroopan komission tietojen keruuta koskevaa monivuotista ohjelmaa koskevassa päätöksessä tarkoitettujen tiedonkeruuta ja tilastointia koskevien velvoitteiden hoitamiseen.

31 §

Ensiostajarekisteri

Ensiostajarekisteriin tallennetaan kalastus-

tuotteiden ensiostajiksi ilmoittautuneiden luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden nimi- ja yhteystiedot sekä henkilö- ja yritys- ja yhteisötunnukset.

Rekisterissä olevia tietoja käytetään kalastuksen ja kalakaupan valvontaan, Euroopan unionin yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevassa lainsäädännössä säädetyn tiedonkeruovelvoitteen täyttämiseen ja tilastointia varten.

32 §

Myynti-ilmoitusrekisteri

Myynti-ilmoitusrekisteriin tallennetaan neuvoston valvonta-asetuksen 64 artiklan mukaiset tiedot. Rekisterissä olevia tietoja käytetään kalastuksen ja kalakaupan valvontaan, Euroopan unionin yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevassa lainsäädännössä säädetyn tiedonkeruovelvoitteen täyttämiseen ja tilastointia varten.

33 §

Aluksen satelliittiseurantajärjestelmä

Alusten satelliittiseurantajärjestelmään tallennetaan tiedot kalastusalusrekisteriin merkittyjen satelliittiseurantalaitteella varustettujen kalastusalusien liikkeistä pituus- ja leveysastein ilmaistuna. Muiden maiden satelliittiseurantalaitteilla varustettujen kalastusalusien tunnistetiedot ja liiketiedot tallennetaan satelliittiseurantajärjestelmään niiden liikkua yhteisvalvontakampanjoien aikana Itämerellä ja aina niiden liikkua Suomessa valvonnassa olevilla merialueilla.

Valvontaviranomaiset käyttävät kalastusalusien tunnistetiedot ja liiketietoja kalastusvalvonnassa ja merialueiden valvonnassa sekä valvonnassa havaittuja poikkeavuuksia ja yhteisen kalastuspolitiikan vastaisia tekoja koskevassa tutkinnassa. Luonnonvarakeskus käyttää alusten satelliittiseurantajärjestelmään tallennettuja tietoja kalatalouden tutkimukseen ja neuvoston kalatalousalan tietojenkeruun asetuksen ja Euroopan komission tietojen keruuta koskevaa monivuotista ohjelmaa koskevassa päätöksessä tarkoitettujen

tiedonkeruuta ja tilastointia koskevien velvoitteiden hoitamiseen.

34 §

Kalastuksen valvontaan liittyvä ilmoitus- ja luparekisteri

Ilmoitus- ja luparekisteriin tallennetaan kalastusaluekohtaisesti tiedot:

- 1) 6 luvussa tarkoitetuista kalastusluvista;
- 2) 18 §:ssä tarkoitettuista vapautuksista;
- 3) kalastusenseurantakeskuksen komission valvonta-asetuksen 25 artiklan mukaisesti antamista VMS-laitteen korjaamiseksi tai vaihtamiseksi antamista luvista;

4) kalastusalueen päällikön tekemistä komission valvonta-asetuksen 18 artiklan ja tämän lain 26 §:n mukaisista ilmoituksista;

5) neuvoston valvonta-asetuksen 20 artiklan nojalla annetuista jälleenalvausluvista;

6) kalastusalueen päällikön tekemistä neuvoston valvonta-asetuksen 48 artiklan mukaisista kadonnutta pyydystä koskevista ilmoituksista;

7) kalastusalueen päällikön tekemistä neuvoston valvonta-asetuksen 50 artiklan mukaisista kalastusrajoitusalueiden kauttakulkua koskevista ilmoituksista;

8) kalastusalueen päällikön komission valvonta-asetuksen 25 artiklan mukaan ilmoittamista aluksen sijaintia koskevista koordinaateista;

9) kalastusalueen päällikön tekemistä neuvoston valvonta-asetuksen 17 artiklan mukaisista ennakoilmoituksista;

10) kalastuslisenssinhaltijan tekemistä 27 §:n mukaisista ilmoituksista.

Rekisterin tietoja käytetään valvonnan suunnittelussa, valvonnassa, tutkinnassa ja tilastoinnissa sekä tiedonkeruussa.

35 §

Valvontatapahtumarekisteri

Neuvoston valvonta-asetuksen 76 artiklassa ja komission valvonta-asetuksen 115—117 artiklassa tarkoitettujen sekä muut valvontatoimien takia laaditut tarkkailu- ja

tarkastusraportit tallennetaan valvontatapah-
tumarekisteriin. Rekisteriin tallennetaan
myös valvonnassa saatujen tietojen ristiintar-
kastuksesta sekä tietojen validoinnista ja ris-
kianalyysistä saadut tulokset sekä tiedot val-
vonta- ja tarkastusraporttien johdosta teh-
dyistä lisäselvityksistä ja niiden perusteella
toteutetuista toimenpiteistä.

Rekisterin tietoja käytetään valvonnan
suunnittelussa, valvonnassa, epäiltyjen rikko-
musten tutkinnassa ja tilastoinnissa.

36 §

Saalistodistusrekisteri

Saalistodistusrekisteriin tallennetaan neu-
voston LIS-asetuksen 12 artiklassa tarkoite-
tut, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuk-
selle toimitetut saalistodistukset liitteineen
sekä tiedot saalistodistusten perusteella
myönnetystä maahantuontia ja maastavientiä
koskevista luvista ja lupien epäämisistä. Re-
kisteriin tallennetaan myös tiedot Euroopan
unionin LIS-alusluetteloon merkityistä kalas-
tusaluksista ja niistä kolmansista maista, joi-
den tiedot komissio on julkaissut neuvoston
LIS-asetuksen 35 artiklan mukaisesti.

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus
käyttää saalistodistusrekisteriin tallennettuja
tietoja hyväksyessään ja varmentaessaan saa-
listodistuksia sekä vastatessaan Euroopan kom-
mission tai Euroopan unionin jäsenvaltioiden
saalistodistusjärjestelmän toimeenpanoa kos-
keviin tiedusteluihin ja tietopyyntöihin. Maa-
ja metsätalousministeriö käyttää tietoja neu-
voston ja kommission LIS- ja valvonta-asetuk-
sissa tarkoitetun keskinäisen avunannon edel-
lyttämiin tehtäviin.

37 §

Henkilötietolain soveltaminen

Kalastusalukseen liittyvät henkilötiedot
poistetaan tässä luvussa tarkoitetuista rekiste-
reistä viiden vuoden kuluttua sen vuoden
päättymisestä, jonka aikana kalastusala on
poistettu Euroopan unionin kalastusala-
rekisteristä lopullisesti. Muut henkilötiedot poiste-

taan viiden vuoden kuluttua sen vuoden päät-
tymisestä, jonka aikana henkilö on lopettanut
toiminnan, jonka perusteella henkilötiedot on
rekisteröity.

Virheelliseksi todetun tiedon saa säilyttää
viiden vuoden ajan korjauksen tallentami-
sesta, jos se on tarpeen rekisteröidyn taikka
rekisterinpitäjän henkilöstöön kuuluvan oike-
uksien turvaamiseksi. Tällaista tietoa saa
käyttää ainoastaan edellä mainitussa oikeuk-
sien turvaamisessa.

Sen lisäksi, mitä tässä luvussa säädetään,
henkilörekistereistä säädetään henkilötieto-
laissa (523/1999).

38 §

Rekistereiden pitäjät ja käyttäjät

Edellä 30—35 §:ssä tarkoitettuja rekiste-
reitä pitävät maa- ja metsätalousministeriö,
elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukset ja
rajavartiolaitos yhdessä. Maa- ja metsäta-
lousministeriö ja elinkeino-, liikenne- ja ym-
päristökeskukset pitävät yhdessä 36 §:ssä tar-
koitettua saalistodistusrekisteriä. Päävastuul-
linen rekisterinpitäjä on asianomainen elin-
keino-, liikenne- ja ympäristökeskus.

Maa- ja metsätalousministeriö ohjaa tieto-
järjestelmän kehittämistä, rekisterien ylläpi-
toa ja rekisterien pitoa. Päävastuullinen rekis-
terinpitäjä myöntää viranomaisen esityksestä
henkilölle käyttöoikeuden niihin rekistereihin
ja rekistereiden tietoryhmiin tai tietokenttiin,
jotka ovat tarpeen kyseisen viranomaisen la-
kisääteisten tehtävien hoitamista varten. Tie-
dot tallettanut viranomainen vastaa talletta-
miensa tietojen virheettömyydestä sekä tallet-
tamisen ja käytön laillisuudesta omien tehtä-
viensä hoidossa.

Maaseutuvirasto käyttää kaikkia tässä lu-
vussa tarkoitettuja rekistereitä selvittäessään
käsiteltävänä olevia rikkomusasioita ja
määrätessään 7 luvun mukaisia rikkomus- ja
seuraamusmaksuja. Tulli käyttää saalistodis-
tusrekisteriä tehdessään kalastustuotteiden
maahantuloa ja maastavientiä koskevia pää-
töksiä. Luonnonvarakeskus käyttää
30—33 §:ssä tarkoitettuja rekistereitä Euroo-
pan unionin tiedonkeruuvaitteiden täyttä-
mistä ja tilastointia varten sekä tutkimustar-
koituksiin.

6 luku

Kalastuksen säätely

39 §

Suomen kalastuskiintiön täytyminen tai suurimman sallitun pyyntiponnistustason saavuttaminen

Suomen lipun alla purjehtivat kalastusalukset eivät saa kalastaa kalakantaa tai kalakantaryhmää, jos kyseessä olevasta kalakanasta tai kalakantaryhmästä peräisin olevat saaliit neuvoston valvonta-asetuksen 35 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettulla tavalla todennäköisesti täyttävät Suomen käytettävissä olevan kyseisen kalakannan kiintiön tai jos neuvoston valvonta-asetuksen 35 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu pyyntiponnistustaso todennäköisesti on saavutettu. Maa- ja metsätalousministeriö arvioi saaliiden ja pyyntiponnistuksen määrän kehitystä saalisrekisterin tietojen sekä kyseistä kalakantaa kalastamassa olevien kalastusalusten lukumäärän, kalastuskapasiteetin ja sijainnin perusteella.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään päivästä, jolloin 1 momentissa tarkoitettu kielto tulee voimaan, ja neuvoston valvonta-asetuksen 35 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua päivästä, johon saakka 1 momentissa tarkoitettujen saaliiden aluksella pitäminen, jälleenlaivaus, uudelleen sijoitus, kuljetus ja aluksesta purkaminen on sallittua.

Kiintiön täyttymisen ja kalastuskiellon jälkeen kiintiöön kuuluvien kalakantojen kalastamisesta säädetään neuvoston LIS-asetuksen 3 artiklan 1 kohdan c alakohdassa.

40 §

Kalastuksen säätely kansallisilla kiintiöillä

Kaupallinen kalastus tulee järjestää tavalla, joka ei vaaranna Suomen käytössä olevien kiintiöiden riittävyyttä, kiintiöiden täysimääräistä hyödyntämistä, kalakantojen säilyttämistä ja hoitamista, alueellisen kalastuspaineen sääntelyä tai kaupallisten kalastajien tasapuolisia kalastusmahdollisuuksia. Valtioneuvoston asetuksella voidaan tässä tarkoituksessa säätää alueellisista, alusryhmäkoh-

taisista ja ajallisista kansallisista kiintiöistä sellaisille Euroopan unionissa kiintiöidyille kalakannoille, joita Suomen lipun alla olevilla kalastusaluksilla on oikeus kalastaa. Asetus voi olla voimassa enintään viisi vuotta kerrallaan.

Edellä 1 momentissa tarkoitettussa asetuksessa säädetään suurimmasta mahdollisesta saalismäärästä painona, kappalemäärittäin tai osuutena Euroopan unionin Suomelle vahvistaman kyseisen kalakannan kiintiöstä, joka Euroopan parlamentin ja neuvoston Koillis-Atlantin kalastusta koskevan tilastoasetuksen liitteessä III tai neuvoston Itämeri-asetuksen liitteessä I tarkoitettulla ICES-alueella tai -osa-alueella tai maantieteellisesti koordinaatein määritellyllä merialueella saadaan kalastaa tai jonka tietty alusryhmä saa kalastaa. Yli vuoden voimassa olevassa asetuksessa suurimmasta mahdollisesta saalismäärästä säädetään osuutena Suomen käytössä olevasta kiintiöstä. Asetuksessa voidaan säätää myös määräajasta, jonka aikana enimmäis-saalismäärää ei saa ylittää.

Kalastusalukset kuuluvat alusryhmäkohtaisen kiintiön piiriin kalastusaluksen pituuden, vetoisuuden, konetehon taikka aluksen käyttämän pyydyksen perusteella. Alusryhmäkohtainen kansallinen kiintiö voi koskea Suomelle vahvistettua kiintiöaluetta kokonaisuudessaan tai osaa siitä.

41 §

Kansallisesti asetetun kiintiön täytyminen

Kun 40 §:n nojalla annetussa asetuksessa säädetty alueellinen kiintiö täyttyy, kiintiö-alueella ei saa kalastaa kiintiöön kuuluvia kalakantoja. Kun 40 §:n nojalla annetussa asetuksessa säädetty alusryhmäkohtainen kiintiö täyttyy, ryhmään kuuluvat alukset eivät saa kalastaa kiintiöön kuuluvia kalakantoja.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään päivistä, jolloin 1 momentissa tarkoitettut kalastuskiellot tulevat voimaan. Maa- ja metsätalousministeriö arvioi saaliiden määrän kehitystä saalisrekisterin tietojen sekä kyseistä kalakantaa kalastamassa olevien kalastusalusten lukumäärän, kalastuskapasiteetin ja sijainnin sekä pyydysten lukumäärän

perusteella. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään myös päivästä, johon saakka kiintiöön kuuluvien saaliiden aluksella pitäminen, jälleenlaivaus, uudelleen sijoitus, kuljetus ja aluksesta purkaminen on sallittua.

Kiintiön täyttymisen ja kalastuskiellon jälkeen kiintiöön kuuluvien kalakantojen kalastamisesta säädetään neuvoston LIS-asetuksen 3 artiklan 1 kohdan c alakohdassa.

42 §

Kiintiöiden tai kiintiön osien vaihto muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden kanssa

Maa- ja metsätalousministeriö voi vaihtaa Suomen käytettävissä olevia ja Suomelle tulevaisuudessa myönnettäviä kiintiötä tai niiden osia muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden kanssa, jos vaihdolla turvataan kiintiöiden riittävyys tai mahdollisuudet niiden täysimääräiseen hyödyntämiseen taikka sillä tasataan alueellista kalastuspainetta tai tuetaan kalastusmahdollisuuksien tasapuolista jakaantumista kaupallisten kalastajien kesken. Maa- ja metsätalousministeriö päättää luovutuksessa noudatettavasta vaihtosuhteesta.

43 §

Muut kalastusrajoitukset

Valtioneuvoston asetuksella voidaan 40 §:n 1 momentin mukaisessa tarkoituksessa säätää tiettyä merialuetta koskevasta määräaikaisesta kalastuskiellosta ja ajallisista, alueellisista tai määrällisistä rajoituksista Euroopan unionissa kiintiöityjen tai muutoin säädeltyjen kalakantojen pyyntiin käytettävien pyydysten käytölle. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan lisäksi samassa tarkoituksessa antaa säännöksiä pyydysten teknisistä ominaisuuksista. Edellä tarkoitettujen määräaikaisista kalastuskielloista ja pyydysrajoitukset voivat koskea kaikkia kalastusaluksia tai ainoastaan tietyn pituusrajan ylittäviä kalastusaluksia.

Kiintiöön kuuluvien kalakantojen kalastamisesta kalastuskiellon jälkeen säädetään neuvoston LIS-asetuksen 3 artiklan 1 kohdan

c alakohdassa, ja pyydysten käytön rajoituksista ja teknisistä määräyksistä annettujen säännösten vastaisesta kalastamisesta säädetään neuvoston LIS-asetuksen 3 artiklan 1 kohdan e alakohdassa.

44 §

Tarkemmat säännökset Euroopan unionin säätämistä säilyttämistoimenpiteistä

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa Euroopan unionin yhteisen kalastuspolitiikan täytäntöön panemiseksi välttämättömiä, yhteisestä kalastuspolitiikasta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen 18 artiklan 8 kohdassa tarkoitettuja unionin säilyttämistoimenpiteitä ja monivuotisia suunnitelmia koskevia tarkempia säännöksiä. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa säilyttämistoimenpiteitä ja monivuotisia suunnitelmia koskevissa säännöksissä sallittuja tai edellytetyjä tarkempia säännöksiä pyydysten teknisistä ominaisuuksista ja käytöstä.

45 §

Kalastusluvut

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus myöntää neuvoston valvonta-asetuksen 7 artiklassa ja komission valvonta-asetuksen 4 artiklassa tarkoitetut kalastusluvut vähintään yhdeksi ja enintään viideksi kalenterivuodeksi kerrallaan. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus pitää rekisteriä luvan saaneista kalastusaluksista ja niiden kalastuslisenssinhaltijoista. Muut kuin tieteellisiin tarkoituksiin kalastamiseen tarvittavat kalastusluvut myönnetään sen jälkeen, kun luvat on julistettu yleisesti kalastuslisenssinhaltijoiden haettaviksi.

Jos kalastuslupia haetaan useammalle kalastusalukselle kuin lupia voidaan Euroopan unionin yhteisen kalastuspolitiikan toimeenpanoa koskevien säännösten mukaan myöntää, etusijalle asetetaan sellaiset kalastuslisenssinhaltijat, joiden kalastusluokset ovat kyseisen lisenssinhaltijan hallinta-aikana 4 luvussa tarkoitetuilla ilmoituksilla ilmoittaneet kyseisessä luvassa tarkoitettujen kala-

kantojen saaliita viimeisten viiden haettavaksi julistamista edeltävän vuoden aikana useimpien kalenterivuosien aikana. Enintään kymmenen prosenttia jaettavista luvista voidaan varata sellaisille kalastuslisenssinhaltijoille, joiden aluksilla ei ole ollut kyseisen kalalajin raportoituja saaliita edellä tarkoitettujen viiden vuoden aikana.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään tarkemmin kalastusluvista tarkoitettuja kalakannoista ja pyydyksistä, myönnettävien lupien lukumäärästä, lupien voimassaoloalueesta ja -ajasta sekä lupien hakumenetystä.

Kalastamisesta ilman kalastuslupaa säädetään neuvoston LIS-asetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa.

46 §

Kalastusluvan siirtäminen

Jos kalastusluvan haltija luovuttaa luvassa mainitun aluksen eikä kalastusluvasta muuta ole luovutuksen osapuolten kanssa kirjallisesti sovittu, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus siirtää kalastusluvan jäljellä olevaksi ajaksi aluksen uudelle lisenssinhaltijalle, jos aluksen kansallisuus ei luovutuksen johdosta muutu. Kalastusluvan haltija voi sopia luovutuksensaajan kanssa, että kalastuslupa ei seuraa luovutettavaa alusta. Tällöin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus siirtää luvan luovuttajan toiseen kalastusalueeseen, jos se Euroopan unionin säädösten mukaan on mahdollista eikä sitä ole kielletty muualla laissa.

47 §

Saaliin jälleenlaivaus- ja purkamispaikat

Maa- ja metsätalousministeriö vahvistaa päätöksellään ne satamat ja lähellä rannikkoa olevat paikat, joissa Euroopan unionin ulkopuolisten valtioiden ja Euroopan unioniin kuuluvien valtioiden kalastusalueet voivat purkaa tai jälleenlaivata saalista neuvoston Itämeri-asetuksen 19 artiklassa ja neuvoston LIS-asetuksen 5 artiklassa tarkoitetuissa tilanteissa. Päätöksessä voidaan vahvistaa kelsonajat, joita on noudatettava saalista puretta-

essa ja jälleenlaivattaessa. Purku- ja jälleenlaivaussatamista ja -paikoista päätettäessä otetaan huomioon sallittujen purku- ja jälleenlaivaussatamien ja -paikkojen kokonaismäärä, käyttöaste ja sijainti niin, että purkuja ja jälleenlaivauksia voidaan asianmukaisesti valvoa.

Edellä 1 momenttia sovelletaan myös päätettäessä Euroopan unionin monivuotisissa, pitkän aikavälin elvytys- tai hoitosuunnitelmissa tarkoitetuista sallituista jälleenlaivaus- ja purkupaikoista.

48 §

Kansalliset valvontaohjelmat, pistokoesuunnitelmat ja valvontasuunnitelmat

Maa- ja metsätalousministeriö vahvistaa neuvoston valvonta-asetuksen 46 artiklassa ja liitteessä 1 tarkoitetun valvontaohjelman sekä 55 artiklassa tarkoitetun virkistyskalastusta koskevan pistokoesuunnitelman. Ministeriö vahvistaa myös neuvoston valvonta-asetuksen 60 ja 61 artiklassa tarkoitetut kalastustuotteiden punnitsemiseen liittyvän valvontasuunnitelman, valvontaohjelman ja pistokoesuunnitelman.

7 luku

Rikkomukset ja vakavat rikkomukset

49 §

Rikkomukset

Maaseutuvirasto määrää rikkomusmaksun sille, joka:

1) laiminlyö noudattaa komission valvonta-asetuksen 6 tai 7 artiklassa säädettyjä kalastusalueen merkintöjä ja asiakirjoja koskevia säännöksiä;

2) laiminlyö noudattaa komission valvonta-asetuksen 8—17 artiklassa säädettyjä kalastusalueiden apuveneitä, kalastusalueella käytettäviä pyydyksiä ja pyydyksiin kiinnitettäviä poijuja koskevia säännöksiä;

3) laiminlyö varmistaa komission valvonta-asetuksen 20 artiklassa säädetyn mukaisesti, että aluksen satelliittipaikannuslaite on toimintakykyinen tai että sen toimintaa ei estetä;

4) komission valvonta-asetuksen 25 artiklan vastaisesti lähtee VMS-laitteen toimintahäiriön jälkeen satamasta ennen kuin lippuvaltion toimivaltainen viranomainen on antanut siihen luvan, poistaa VMS-laitteen ilman lippuvaltion toimivaltaisten viranomaisten hyväksyntää tai laiminlyö ilmoittaa mainitun artiklan 1 kohdan mukaisesti aluksen maantieteellisen sijainnin kalastuksen seurantakeskukseen;

5) laiminlyö neuvoston valvonta-asetuksen 14—16 artiklan tai 21—25 artiklan kalastuspäiväkirjaa, jälleenlaivausilmoitusta tai purkuilmoitusta koskevien säännösten noudattamisen tai komission valvonta-asetuksen 29—36, 38—42, 44, 47—55 ja 58 artiklassa olevien kalastuspäiväkirjaa, jälleenlaivausilmoitusta, purkamista, purkuilmoitusta tai pyyntiponnistusilmoitusta koskevien säännösten noudattamisen;

6) laiminlyö toimittaa 21—23, 25 ja 26 §:ssä tarkoitettua ilmoituksen määräajassa tai toimittaa puutteellisen ilmoituksen;

7) laiminlyö neuvoston valvonta-asetuksen 17 tai 18 artiklassa säädetyn ennakoilmoituksen tekemisen, tekee puutteellisen ilmoituksen tai ei tee ilmoitusta määräajassa;

8) laiminlyö noudattaa neuvoston valvonta-asetuksen 20 artiklassa säädettyjä jälleenlaivaustoimia koskevia säännöksiä;

9) laiminlyö noudattaa pyyntiponnistusta koskevia neuvoston valvonta-asetuksen 26—30 artiklan säännöksiä;

10) kalastaa neuvoston valvonta-asetuksen 39 artiklassa säädetyn kiellon vastaisesti kalastusaluksella, jossa on aluksen kalastuslisenssissä vahvistetun tehon ylittävä moottori;

11) käyttää neuvoston valvonta-asetuksen 40 artiklan säännöksen vastaisesti uutta käyttömoottoria, vaihdettua käyttömoottoria tai teknisesti muokattua käyttömoottoria, joka ei ole saanut asianomaisen jäsenvaltion virallista varmennusta;

12) purkaa saalista jäsenvaltion neuvoston valvonta-asetuksen 43 artiklan nojalla nimeämien satamien tai lähellä rannikkoa olevien nimettyjen paikkojen ulkopuolella;

13) säilyttää kalastusaluksella neuvoston valvonta-asetuksen 44 artiklan säännösten vastaisesti monivuotisissa suunnitelmissa tarkoitettujen pohjakalakantojen saaliita;

14) säilyttää neuvoston valvonta-asetuksen 47 artiklan säännösten vastaisesti pyydyksiä aluksella;

15) laiminlyö noudattaa neuvoston valvonta-asetuksen 48 artiklassa säädettyjä kadonneen pyydyksen talteenottolaitteita, talteenottoa ja pyydyksen katoamista koskevia velvollisuuksia;

16) laiminlyö neuvoston valvonta-asetuksen 49 artiklassa säädettyjen lajikoostumusta tai kalastuspäiväkirjaan kirjaamista koskevien velvollisuuksien noudattamisen;

17) laiminlyö noudattaa neuvoston valvonta-asetuksen 50 artiklassa säädettyä ilmoitusvelvollisuutta taikka mainitussa artiklassa säädettyä pyydysten säilytystä tai kauttakulkunopeutta koskevaa velvollisuutta;

18) laiminlyö noudattaa neuvoston valvonta-asetuksen 52 artiklassa säädettyä ilmoitusvelvollisuutta;

19) kalastaa vastoin jäsenvaltion neuvoston valvonta-asetuksen 53 artiklan mukaisesti asettamaa reaaliaikaista kalastuskieltoa;

20) pitää virkistyskalastuksesta peräisin olevia saaliita kaupan vastoin neuvoston valvonta-asetuksen 55 artiklan 2 kohdan säännöstä;

21) laiminlyö ennen ensimyyntiä jaotella eriin kaikki pyydytyt tai kerätyt kalastus- ja vesiviljelytuotteet neuvoston valvonta-asetuksen 56 artiklassa säädetyn mukaisesti;

22) laiminlyö noudattaa neuvoston valvonta-asetuksen 58 artiklassa tai komission valvonta-asetuksen 66—68 artiklassa säädettyjä kalatuotteiden jäljitettävyyttä, kuluttajille annettavia tietoja tai pakkausmerkintöjä koskevia velvollisuuksia;

23) laiminlyö ensiostajaksi rekisteröitymisen neuvoston valvonta-asetuksen 59 artiklan ja tämän lain 28 §:n mukaisesti;

24) asettaa myyntiin punnitsematonta kalaa neuvoston valvonta-asetuksen 60 tai 61 artiklan säännösten tai mainituissa artikloissa tarkoitettujen valvonta- tai pistokoosuunnitelmien säännösten vastaisesti;

25) laiminlyö noudattaa komission valvonta-asetuksen 69—73 artiklan punnituksia koskevia säännöksiä;

26) laiminlyö täyttää ja toimittaa myynti-ilmoituksen neuvoston valvonta-asetuksen 62—64 artiklan säännösten tai tämän lain 20 §:n mukaisesti;

27) laiminlyö täyttää ja toimittaa elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle asianmukaisesti neuvoston valvonta-asetuksen 66 tai 67 artiklassa tarkoitetut haltuunottoilmoitukset;

28) laiminlyö noudattaa neuvoston valvonta-asetuksen 68 artiklassa säädettyjä kuljetusasiakirjan täyttämistä ja toimivaltaiselle viranomaiselle toimittamista koskevia säännöksiä;

29) laiminlyö noudattaa viranomaisen suorittaman tarkastuksen yhteydessä neuvoston valvonta-asetuksen 75 artiklassa tai komission valvonta-asetuksen 113 tai 114 artiklassa toimijalle tai aluksen päällikölle säädettyjä velvollisuuksia;

30) laiminlyö noudattaa neuvoston LIS-asetuksen 4 artiklan 3 tai 4 kohdassa säädettyjä jälleenlaivauskieltoja;

31) purkaa tai jälleenlaivaa saalista muualla kuin neuvoston LIS-asetuksen 5 artiklan mukaisesti nimetyissä satamissa ja lähellä rantaa olevissa paikoissa;

32) toimittaa neuvoston LIS-asetuksen 6 artiklassa säädetyn ennakoilmoituksen säädetyn ajan jälkeen;

33) tulee satamaan tai aloittaa saaliin purkamisen vastoin neuvoston LIS-asetuksen 7 artiklassa säädettyä satamaantulolupaa tai purkulupaa;

34) laiminlyö toimittaa toimivaltaiselle viranomaiselle neuvoston LIS-asetuksen 8 artiklassa tarkoitetun purku- tai jälleenlaivausilmoituksen;

35) laiminlyö noudattaa neuvoston LIS-asetuksen 36 artiklan nojalla tehtyä kiireellistä toimenpidettä tai väliaikaista toimenpidettä koskevaa täytäntöönpanopäätöstä;

36) laiminlyö noudattaa neuvoston LIS-asetuksen 37 artiklan 5 kohdan nojalla annettua satamaantuloluvan määräyksiä;

37) laiminlyö noudattaa neuvoston LIS-asetuksen 37 artiklan 7 kohdan säännöstä miehistön vaihdosta;

38) laiminlyö noudattaa neuvoston LIS-asetuksen 38 artiklan 2—7 kohdassa säädettyä ostokieltoa, kalastusalueen kolmanteen maahan siirtymistä koskevaa kieltoa, vientikieltoa, kauppajärjestelykieltoa tai yhteisten kalastustoimien harjoittamiskieltoa;

39) maahantuo Euroopan unionin alueelle kalataloustuotteita vastoin neuvoston LIS-

asetuksen 12 artiklan saalistodistusta koskevia säännöksiä tai näitä säännöksiä tarkentavia Euroopan unionin toimielinten antamia säädöksiä ja päätöksiä;

40) kalastaa neuvoston Itämeri-asetuksen 3 artiklassa säädettyä, verkon silmäkokoväimäisiä pienempisilmäisillä verkoilla tai purkaa saalista kyseisen artiklan säännösten vastaisesti;

41) laiminlyö noudattaa neuvoston Itämeri-asetuksen 5 tai 6 artiklan pyydyksen rakennetta koskevia säännöksiä;

42) laiminlyö noudattaa neuvoston Itämeri-asetuksen 8 artiklan säännöksiä verkkojen mitoista ja verkkojen vedessäoloajasta;

43) laiminlyö noudattaa neuvoston Itämeri-asetuksen 12 artiklan säännöksiä vaadittavista saalisosuuksista;

44) laiminlyö noudattaa neuvoston Itämeri-asetuksen 13 artiklan säännöksiä pyydysten käytöstä ja käyttövalmiina pitämisestä;

45) purkaa lajittelemattomia saaliita vastoin neuvoston Itämeri-asetuksen 19 artiklan säännöstä ja 47 §:n nojalla annettua maa- ja metsätalousministeriön päätöstä;

46) laiminlyö noudattaa neuvoston Itämeri-asetuksen 24 artiklan säännöksiä tieteellisessä tutkimustarkoituksessa tapahtuvasta kalastuksesta ja saaliin myynnistä;

47) laiminlyö noudattaa neuvoston turska-asetuksen 16 artiklan säännöksiä erityisalueille saapumisesta tai niiltä poistumisesta;

48) laiminlyö noudattaa neuvoston turska-asetuksen 17 artiklan säännöksiä ennakoilmoituksen tekemisestä;

49) purkaa saalista vastoin neuvoston turska-asetuksen 18 artiklan säännöstä purkamisesta nimettyyn satamaan;

50) laiminlyö noudattaa neuvoston turska-asetuksen 21 artiklan kauttakulkua koskevaa säännöstä;

51) laiminlyö noudattaa neuvoston turska-asetuksen 22 artiklan säännöstä purkamisilmoituksen tekemisestä;

52) laiminlyö noudattaa 44 §:n nojalla annetun valtioneuvoston tai maa- ja metsätalousministeriön asetuksella annettuja Euroopan unionin säilyttämistoimenpiteitä tai monivuotisia suunnitelmia koskevia tarkempia säännöksiä; taikka

53) toimii kalastusalueen päällikkönä vas-

toin 61 §:n 2 momentissa tarkoitettua kalastusalueen päällikkönä toimimisen kieltoa koskevaa päätöstä.

50 §

Rikkomusmaksun suuruus

Edellä 49 §:n 1, 2, 6, 14—18, 21, 25, 28, 43, 44, 47, 50 ja 51 kohdassa tarkoitetuista rikkomuksista määrättävä rikkomusmaksu on vähintään 100 euroa. Luonnolliselle henkilölle määrättävä rikkomusmaksu on enintään 5 000 euroa ja oikeushenkilölle enintään 10 000 euroa.

Muista kuin 1 momentissa tarkoitetuista 49 §:ssä tarkoitetuista rikkomuksista määrättävä rikkomusmaksu on vähintään 300 euroa. Luonnolliselle henkilölle määrättävä rikkomusmaksu on enintään 25 000 euroa ja oikeushenkilölle enintään 50 000 euroa.

Rikkomusmaksun suuruutta arvioitaessa on otettava huomioon rikkomuksen laatu, laajuus, kesto, siitä ilmenevä tekijän syyllisyys ja teon toistuvuus sekä rikkomuksella tavoitellun ja saadun hyödyn suuruus.

51 §

Vakavat rikkomukset

Maaseutuvirasto määrää seuraamusmaksun vakavasta rikkomuksesta sille, joka:

1) harjoittaa LIS-kalastusta neuvoston LIS-asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa kuvatulla tavalla;

2) harjoittaa LIS-kalastukseen suoraan liittyvää liiketoimintaa neuvoston LIS-asetuksen 42 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetulla tavalla;

3) väärentää neuvoston LIS-asetuksessa tarkoitettuja asiakirjoja tai käyttää tällaisia väärennettyjä tai mitättömiä asiakirjoja neuvoston LIS-asetuksen 42 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetulla tavalla; taikka

4) jättää purkamis- tai myynti-ilmoituksen toimittamatta, kun saaliin purkaminen on tapahtunut kolmannen maan satamassa, käsittelee kalastusalueen moottoria tai jättää saaliita purkamatta siten kuin neuvoston valvonta-asetuksen 90 artiklan 1 kohdan a—c alakohdassa tarkoitetaan.

Jos neuvoston LIS-asetuksen 3 artiklan 1 kohdan a—e tai i alakohdassa tai neuvoston valvonta-asetuksen 90 artiklan 1 kohdan a—c alakohdassa tarkoitettu teko on olosuhteet ja teon seuraukset huomioon ottaen vähäinen eikä sillä ole tavoiteltu taloudellista hyötyä, Maaseutuvirasto voi päättää, että teko on rikkomus, ja määrätä siitä rikkomusmaksun 50 §:n 2 ja 3 momentin mukaisesti.

52 §

Seuraamusmaksun suuruus

Seuraamusmaksu on vähintään 2 000 euroa. Oikeushenkilölle määrättävä seuraamusmaksu on enintään 100 000 euroa ja luonnolliselle henkilölle määrättävä seuraamusmaksu on enintään 50 000 euroa. Jos vakavalla rikkomuksella tai sen avulla on saatu kalastustuotteita, seuraamusmaksun enimmäismäärä on kuitenkin viisi kertaa kyseessä olevien kalastustuotteiden arvo, jos niiden viisinkertainen arvo on suurempi kuin edellä tarkoitettu 100 000 tai 50 000 euroa. Jos kyse on viiden vuoden kuluessa toistuneesta vakavasta rikkomuksesta, seuraamusmaksun enimmäismäärä on kahdeksan kertaa vakavalla rikkomuksella saatujen kalastustuotteiden arvo, jos niiden kahdeksankertainen arvo on suurempi kuin edellä tarkoitettu 100 000 tai 50 000 euroa.

Seuraamusmaksun suuruutta arvioitaessa on otettava huomioon neuvoston valvonta-asetuksen 90 artiklan 1, 3 ja 4 kohdassa säädetyn lisäksi rikkomuksen laatu, kesto, siitä ilmenevä tekijän syyllisyys ja sillä tavoitellun ja saadun hyödyn suuruus.

53 §

Maaseutuviraston tutkintavaltuudet

Selvittäessään sille ilmoitettuja yhteisen kalastuspolitiikan säännösten vastaisia tekoja Maaseutuvirastolla on samat tarkastus- ja tutkintavaltuudet sekä rekisterien käyttöoikeudet kuin valvontaviranomaisilla on 2 ja 3 luvun mukaan. Maaseutuvirastolla on sen estämättä, mitä tietojen salassa pitämisestä säädetään, oikeus saada muilta viranomaisilta asian selvittämisen ja tutkinnan kannalta tarpeelli-

sia tietoja tutkinnan kohteena olevien toimijoiden taloudellisesta asemasta.

54 §

Rikkomusmaksun määräämättä jättäminen

Maaseutuvirasto voi jättää rikkomusmaksun määräämättä, jos teko tai laiminlyönti on kokonaisuutena arvioiden vähäinen eikä se ole toistuva ja rikkomusmaksun antamista on pidettävä ilmeisen kohtuuttomana ottaen huomioon tekohetken olosuhteet ja tekijän taloudellinen asema.

55 §

Vanhentuminen

Edellä 49 §:ssä tarkoitettua rikkomusta koskeva seuraamusmenettely on aloitettava kahden vuoden ja 51 §:ssä tarkoitettua vakavaa rikkomusta koskeva seuraamusmenettely viiden vuoden kuluessa siitä, kun teko tehtiin tai laiminlyöty teko olisi viimeistään pitänyt tehdä. Menettely katsotaan alkaneeksi, kun yksilöity tekoa tai laiminlyöntiä koskeva ilmoitus on saapunut Maaseutuvirastolle.

Rikkomusmaksua ei voida määrätä, jos rikkomuksen perusteena olevan teon tekemisestä tai siitä, kun laiminlyöty teko olisi viimeistään pitänyt tehdä, on kulunut kauemmin kuin viisi vuotta. Seuraamusmaksua ei voida määrätä, jos vakavan rikkomuksen perusteena olevan teon tekemisestä tai siitä kun laiminlyöty teko olisi viimeistään pitänyt tehdä, on enemmän kuin kymmenen vuotta.

56 §

Kiireellinen käsittely seuraamusviranomaisessa

Maaseutuviraston on käsiteltävä kiireellisenä sellainen epäilty rikkomusta tai epäiltyä vakavaa rikkomusta koskeva asia, jonka yhteydessä valvontaviranomaisen haltuun on otettu omaisuutta tai on ryhdytty 13 tai 14 §:ssä tarkoitettuihin toimenpiteisiin. Viranomaisen määrää seuraamusta koskevassa

päätöksessään, mitä valvontaviranomaisen haltuun otetulle omaisuudelle tehdään, jos sitä ei ole 12 §:n nojalla palautettu haltijalle tai luovutettu poliisille.

57 §

Suhde rikosoikeudellisiin menettelyihin

Vaikka 49 tai 51 §:ssä tarkoitettun teon tai laiminlyönnin voidaan arvioida täyttävän rikoslaisissa (39/1889) tai muussa laissa säädetyn rikoksen tunnusmerkistön, voidaan asiaa jättää ilmoitus tekemättä, esitutkinta toimittamatta, syyte ajamatta sekä rangaistus määräämättä, jos rikkomusmaksu tai seuraamusmaksu harkitaan riittäväksi seuraamukseksi. Asiaa arvioitaessa otetaan huomioon teon tai laiminlyönnin haitallisuus, vakavuus ja toistuvuus, teolla tai laiminlyönnillä saatu hyöty, odotettavissa olevan rikkomusmaksun tai seuraamusmaksun suuruus sekä rikoksesta odotettavissa oleva rangaistus ja teosta tai laiminlyönnistä vastuussa olevalle aiheutuvat muut seuraukset.

Rikkomusmaksua tai seuraamusmaksua ei voida määrätä sille, jota epäillään samasta teosta esitutkinnassa, syyteharkinnassa tai tuomioistuimessa vireillä olevassa rikosasiasa. Rikkomusmaksua tai seuraamusmaksua ei voida määrätä myöskään sille, jolle on samasta teosta annettu lainvoimainen tuomio tai määrätty rangaistus taikka jolle on jo samasta teosta määrätty 50 tai 52 §:n mukainen seuraamus.

Edellä 49 tai 51 §:ssä tarkoitettusta teosta ei voida nostaa syytettä eikä antaa tuomiota, jos samasta asiasta samalle henkilölle on jo määrätty rikkomusmaksu tai seuraamusmaksu.

58 §

Esitutkintaviranomaisen, syyttäjän ja tuomioistuimen ilmoitusvelvollisuus

Jos 49 tai 51 §:ssä tarkoitettua tekoa tai laiminlyöntiä koskeva rikosasia on tullut esitutkintaviranomaisen tutkittavaksi muusta syyistä kuin 2 luvussa tarkoitettun valvontaviranomaisen tai Maaseutuviraston tekemän rikosilmoituksen johdosta, esitutkintaviranomaisen on ilmoitettava asiasta ja toimitet-

tava esitutkintaa varten saadut ja laaditut asiakirjat Maaseutuvirastolle.

Esitutkintaviranomaisen, syyttäjän ja tuomioistuimen on ilmoitettava Maaseutuvirastolle niistä päätöksistä ja tuomioista, jotka koskevat 49 ja 51 §:ssä tarkoitettua tekoa tai laiminlyöntiä.

59 §

Rikkomusmaksun ja seuraamusmaksun täytäntöönpano

Rikkomusmaksu ja seuraamusmaksu määrätään maksettaviksi Suomen valtiolle.

Tämän lain nojalla maksettaviksi määrätty rikkomusmaksu ja seuraamusmaksu peritään siinä järjestyksessä kuin sakon täytäntöönpanosta annetussa laissa (672/2002) säädetään.

Rikkomusmaksun ja seuraamusmaksun täytäntöönpanoon on ryhdyttävä, kun ratkaisu, jolla kyseinen seuraamus on määrätty, on tullut lainvoimaiseksi. Rikkomusmaksun ja seuraamusmaksun täytäntöönpanosta huolehtii Oikeusrekisterikeskus. Rikkomusmaksua ja seuraamusmaksua koskeva päätös on pantava täytäntöön viiden vuoden kuluessa lainvoiman saaneesta maksua koskevasta päätöksestä.

8 luku

Pisteytysjärjestelmät, muut oheisseuraukset ja seuraamuksista pidettävät rekisterit

60 §

Pisteiden määrääminen kalastuslisenssinhaltijalle ja kalastuslisenssin peruuttaminen

Maaseutuvirasto määrää seuraamusta koskevan päätöksen yhteydessä neuvoston LIS-asetuksen 42 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen vakavien rikkomusten perusteella kalastuslisenssinhaltijalle neuvoston valvonta-asetuksen 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen pisteiden siten kuin neuvoston valvonta-asetuksen 92 artiklassa, komission valvonta-asetuksen 126—134 artiklassa ja liitteessä XXX sekä tässä laissa säädetään. Pisteiden määräämistä koskevaan päätökseen ei saa erikseen hakea muutosta valittamalla.

Jos kalastuslisenssinhaltijan pisteiden kokonaismäärä ylittää komission valvonta-asetuksen 129 artiklassa säädetyn kokonaismäärän, Maaseutuvirasto keskeyttää kalastuslisenssin voimassaolon tai peruuttaa sen pysyvästi komission valvonta-asetuksen 129 artiklan mukaisesti. Lisenssin voimassaolon keskeyttämistä tai pysyvästi peruuttamista koskeva päätös voidaan panna täytäntöön, vaikka se ei olisi lainvoimainen, jollei valitusviranomaisen toisin määrää.

61 §

Pisteiden määrääminen kalastusaluksen päällikölle

Maaseutuvirasto määrää seuraamusta koskevan päätöksen yhteydessä kalastusaluksen päällikölle pisteitä neuvoston LIS-asetuksen 42 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja vakavista rikkomuksista komission valvonta-asetuksen XXX liitteessä olevan luettelon mukaisesti. Pisteiden määräämistä koskevaan päätökseen ei saa erikseen hakea muutosta valittamalla.

Kun kalastusaluksen päällikön pisteiden kokonaismäärä on 18, Maaseutuvirasto kieltää päällikköä toimimasta kalastusaluksen päällikkönä kahden kuukauden ajan, kun pisteitä on 36, neljän kuukauden ajan, kun pisteitä on 54, kahdeksan kuukauden ajan, ja kun pisteiden kokonaismäärä on 72 tai enemmän, vuoden ajan. Päällikkönä toimimisen kieltämistä koskeva päätös voidaan panna täytäntöön, vaikka se ei olisi lainvoimainen, jollei valitusviranomaisen toisin määrää.

Kalastusaluksen päällikölle aikaisemmin määrättyjä pisteitä ei oteta huomioon, jos kalastusaluksen päällikkö ei tee kolmen vuoden aikana viimeisen sellaisen vakavan rikkomuksen tekopäivästä, josta pisteitä on määrätty, uutta vakavana rikkomuksena rangaitavaa tekoa tai laiminlyöntiä, josta hänelle määrätään pisteitä.

62 §

Pisteiden määrääminen muilta viranomaisilta saatujen ilmoitusten perusteella

Maaseutuvirasto määrää komission val-

vonta-asetuksen 126 artiklan 5 kohdassa ja 58 §:ssä tarkoitetuissa ilmoituksissa ilmenevien tekojen johdosta pisteet kalastuslisenssinhaltijalle ja kalastusaluksen päällikölle.

63 §

Päällikkönä toimimisen kiellosta ilmoittaminen

Maaseutuvirasto ilmoittaa Liikenteen turvallisuusvirastolle määräämistään 61 §:ssä tarkoitettua kalastusaluksen päällikkönä toimimisen kiellosta.

64 §

Rikkomusrekisteri

Neuvoston valvonta-asetuksen 93 artiklassa tarkoitettuun rekisteriin merkitään:

- 1) rangaistusta tai seuraamusta koskevan päätöksen teko-aika ja päätöksen tehnyt viranomainen;
- 2) tiedot päätöksen lainvoimaisuudesta;
- 3) tiedot päätöksessä tarkoitettusta teosta;
- 4) nimi ja muut yksilöintitiedot rangaistavan teon tehneestä tai teosta vastuulliseksi katsotusta luonnollisesta henkilöstä tai oikeushenkilöstä;
- 5) rangaistavaan tekoon liittyvän aluksen nimi ja rekisteritunnus;
- 6) tiedot kalastuslisenssinhaltijasta;
- 7) tiedot rangaistuksesta ja oheisseuraamuksista;
- 8) tiedot kalastuslisenssinhaltijalle ja kalastusaluksen päällikölle määrättyistä pisteistä;
- 9) tiedot kalastuslisenssinhaltijalle määrättyjen pisteiden perusteella määrättyistä kalastuslisenssin keskeyttämisistä ja peruuttamisista;
- 10) tiedot kalastusaluksen päällikölle pisteiden perusteella määrättyistä kielloista toimia kalastusaluksen päällikkönä;
- 11) tiedot päätösten täytäntöönpanosta.

Henkilötietoja säilytetään rekisterissä kymmenen vuotta sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka aikana henkilötiedot sisältävä päätös on saavuttanut lainvoiman. Virheelliseksi todetun tiedon saa säilyttää viiden vuoden ajan tallentamisesta, jos se on tarpeen

rekisteröidyn taikka rekisterinpitäjän henkilöstöön kuuluvan oikeuksien turvaamiseksi. Tällaista tietoa saa käyttää ainoastaan edellä mainittujen oikeuksien turvaamisessa.

Henkilötietojen käsittelystä säädetään lisäksi henkilötietolaissa.

65 §

Rikkomusrekisterin pitäjät ja käyttäjät

Maa- ja metsätalousministeriö ja Maaseutuvirasto pitävät rikkomusrekisteriä. Päävastuullinen rekisterinpitäjä on Maaseutuvirasto. Rekisterin käyttäjiä ovat edellä mainittujen lisäksi rajavartiolaitos ja elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukset.

Maa- ja metsätalousministeriö huolehtii rekisterin yleisestä ylläpidosta ja rekisterinpidon ohjauksesta. Maaseutuvirasto myöntää viranomaisen esityksestä henkilölle käyttöoikeuden niihin rekistereihin ja rekistereiden tietoryhmiin tai tietokenttiin, jotka ovat tarpeen kyseisen viranomaisen lakisääteisten tehtävien hoitamista varten. Tiedot tallettanut viranomainen vastaa tallettamiensa tietojen virheettömyydestä sekä tallettamisen ja käytön laillisuudesta omien tehtäviensä hoidossa.

66 §

Rekisterin käyttötarkoitus

Rikkomusrekisteriä käytetään yhteisen kalastuspolitiikan noudattamisen valvonnan ja kaupallisen kalastuksen säätelyn suunnitteluun ja ohjaukseen sekä Euroopan unionin asettamien ilmoitusvelvollisuuksien täyttämiseksi. Rekisterin tietoja käytetään apuna kalastuksen valvonnassa ja yhteisen kalastuspolitiikan vastaisia tekoja koskevassa tutkimuksessa sekä seuraamusten määräämisessä.

67 §

Merkinnät muihin rekistereihin

Edellä 60—62 §:ssä tarkoitettujen kalastus- ja kalastuslisenssinhaltijaan ja kalastusaluksen päällikköön kohdistuvat pisteet ja

niiden perusteella määrätty kalastuslisenssin keskeyttämiset ja peruuttamiset sekä kalastusluksen päällikkönä toimimista koskevat kiellot merkitään myös merellä toimivien kalastus- ja vesiviljelyalusten rekisteröinnistä annetussa laissa tarkoitettuun rekisteriin. Kalastusalusrekisteriä pitävä viranomaisen siirtää kalastusluksen uudelle lisenssinhaltijalle kalastusluksen lisenssiin kohdistuvat, aikaisemmille lisenssinhaltijoille määrättyt pisteet, jos kalastusalus myydään, siirretään tai vaihtaa muutoin omistajaa.

Pisteiden siirtämistä koskeva päätös voidaan panna täytäntöön, vaikka se ei olisi lainvoimainen, jos valitusviranomaisen ei toisin määrää. Pisteiden siirrosta on ilmoitettava Maaseutuvirastolle.

9 luku

Erinäiset säännökset

68 §

Moottoritehon valvonnasta ja mittaamisesta aiheutuneet kustannukset

Katsastuksen yhteydessä tehtävä moottoritehon varmentaminen sisältyy Liikenteen turvallisuusviraston katsastusmaksuun. Liikenteen turvallisuusviraston suoritteista perittävistä maksuista säädetään valtion maksupöytäkirjoissa (150/1992).

Kalastusluksen omistajan on maksettava 15 §:ssä tarkoitetulle luokituslaitokselle tai toimijalle moottoritehon mittaamisesta ja mittauksen perusteella annettavasta asiakirjasta aiheutuvat kustannukset.

69 §

Tietojen luovuttaminen rekistereistä

Tässä laissa tarkoitetuista rekistereistä tiedot voidaan luovuttaa rekisterin otteella tai teknisen käyttöyhteyden välityksellä. Tietojen luovutuksesta päättää rekisteriä pitävä viranomaisen. Ennen tietojen luovuttamista tietoja luovuttavan on varmistuttava siitä, että

tietojen suojauksesta huolehditaan asianmukaisesti.

Salassapitosäännösten estämättä käyttötarkoituksen kannalta tarpeellisia tietoja voidaan luovuttaa:

1) Tullille laissa säädettyjä valvontatehtäviä, rikosten ehkäisyä, esitutkintaa sekä verotusta ja sen valvontaa varten;

2) poliisille kalastuksen valvontaa, rajaturvallisuuden ylläpitämistä, meriliikenteen valvontaa, rikosten ehkäisyä, esitutkintaa ja öljypäästöjen tutkintaa sekä pelastustoimintaa varten;

3) Liikenteen turvallisuusvirastolle merenkulun ohjausta, meriturvallisuuden valvontaa ja alusrekisterin ylläpitoa varten;

4) ulosottoviranomaisille niille kuuluvien täytäntöönpanotehtävien hoitamista varten;

5) elintarvikevalvontaviranomaisille elintarvikkeita koskevan lainsäädännön noudattamisen valvontaa varten;

6) Ahvenanmaan maakunnan hallitukselle yhteisen kalastuspolitiikan noudattamisen valvontaan ja seuraamusten määräämiseen sekä niiden suomalaisten alusten rekisteröintiä varten, joiden kotipaikka on Ahvenanmaan maakunnassa;

7) Euroopan komissiolle, Euroopan kalastusvalvontavirastolle ja Euroopan unionin jäsenvaltioille yhteisen kalastuspolitiikan noudattamisen valvontaa ja seuraamusten määräämistä varten;

8) kaupallisen kalastuksen vakuutustuesta annetun lain (998/2012) 10 §:ssä tarkoitetulle kalastusvakuutuslaitokselle vakuutustuen maksamista koskevaa päätöksentekoa varten;

9) kaupallisen kalastuksen vakuutustuesta annetun lain 19 §:ssä tarkoitetulle elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle vakuutustuen takaisinperintää varten.

70 §

Päätösten tiedoksianto

Tämän lain mukaisten päätösten tiedoksiannosta säädetään hallintolaissa. Tämän lain 8 luvussa tarkoitetut pisteiden määräämistä koskevat päätökset voidaan antaa tiedoksi hallintolain 59 §:n mukaisina tavallisina tiedoksiannoina.

71 §

Muutoksenhaku

Tämän lain 8 ja 15 §:ssä tarkoitetun luokituslaitoksen tai toiminnanharjoittajan moottoritehon varmentamista ja moottoritehon mitaamista koskevaan päätökseen saa vaatia oikeuksia Liikenteen turvallisuusvirastolta siten kuin hallintolaissa säädetään.

Oikaisuvaatimuksesta annettuun päätökseen ja muihin kuin 1 momentissa tarkoitettuihin tämän lain mukaisiin päätöksiin haetaan muutosta siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään, jollei muualla laissa toisin säädetä.

Maaseutuvirastolla on oikeus hakea muutosta hallinto-oikeuden päätökseen, jolla sen tämän lain nojalla antama päätös on kumottu tai sitä on muutettu.

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 2014

Tasavallan Presidentti

SAULI NIINISTÖ

72 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2015.

73 §

Siirtymäsäännökset

Tämän lain 7 ja 8 lukua sovelletaan tekoihin ja laiminlyönteihin, jotka on tehty tämän lain voimaantulon jälkeen. Edellä 64 §:ssä tarkoitettuun rikkomusrekisteriin voidaan kuitenkin kirjata jo ennen lain voimaantuloa annettuja tuomioita ja päätöksiä.

Maa- ja metsätalousministeri *Petteri Orpo*